

2e Jaargang
Juli 1947
Nummer 10

DE H. A. V. ER

OFFICIEEL ORGAAN DER H. A. V. «HAARLEM»
VERSCHIJNT IN DE 2e HELFT VAN IEDERE MAAND

Redactie-Commissie: D. Hagtingius — G. v. Berkel — J. Drees — H. Schreuder
Redactie-adres: PERSEUSSTRAAT 31, HAARLEM-NOORD, TELEF. 23191

REDACTIONEEL

De jaarlijkse schoolathletiekwedstrijden zijn alweer enige weken achter de rug. Hoewel de wedstrijden onder werkelijk ideale weersomstandigheden werden verwerkt, was de deelname van de scholieren uit Haarlem en omgeving vergeleken bij vroegere jaren minimaal. Er moest een oorzaak zijn voor deze geringe belangstelling en die was er ook. Want het bleek, dat het Nederlands Handbal Verbond in de weken, die voorafgingen aan de schoolathletiekmiddag schoolhandbalwedstrijden had georganiseerd en deze wedstrijden hadden de scholieren volkomen in beslag genomen, zodat er voor training voor de atletiekwedstrijden geen belangstelling en waarschijnlijk in de toch al drukke examen- en overgangperiode geen tijd overbleef. Schoolhandbalwedstrijden midden in het atletiekseizoen, wedstrijden, die vaak in een verzengende zomerhitte worden gespeeld. Wij willen ons bestuur op dit feit zeer ernstig de aandacht vestigen en we spreken de hoop uit, dat zij aanleiding zal vinden zich over dit „schoolweethandbal” tot de Unieleiding te wenden en haar te verzoeken zich hierover met het N.H.V. te verstaan en indien nodig stappen bij het N.O.C. te doen.

Het is al zeer betreurenswaardig, dat er door de abnormaal strenge winter dit jaar geen sprake kan zijn van de handhaving van het gesloten seizoen voor de wintersporten. Maar goed, we kunnen ons de moeilijkheden van onze „wintersportbroe-

ders” voorstellen, wanneer desondanks het gesloten seizoen voor hun sport gehandhaafd zou zijn gebleven. Maar dan ook tijdens de periode, die eigenlijk het gesloten seizoen moet vormen, geen tournooien of wedstrijden organiseren, die niets met de competitie te maken hebben en zeer zeker geen jeugdturnooiden. Want behalve dat dit een onfaire concurrentie betekent t.o.v. de zomersporten, lijken ons dergelijke jeugdturnooiden verre van bevorderlijke voor de gezondheid van de jeugdige beoefenaars. De K.N.V.B. heeft dit zeer gelukkig ingezien en alle wedstrijden, na 15 Juni, die niets met de competitie te maken hebben, verboden. Het wordt hoog tijd, dat de Handbalorganisatie een dergelijk verbod uitvaardigt. Hopelijk kan dit door onderling overleg geschieden, maar nogmaals, indien nodig moet niet gearzeld worden de hoogste sportinstantie in deze kwestie in te schakelen.

OFFICIEEL

Voorgesteld als lid: W. Saeys, Schalkburgergracht 16, Haarlem; E. v. d. Puy, Byzantiumstraat 7, Haarlem; D. Noordewier, Heussensstraat 2, Haarlem; H. de Keizer, Slingerweg 6, Aerdenhout; J. Nee derkoorn, Allanstraat 81, Haarlem.

Nieuwe donateurs: H. Snel, Glasblazerstraat 7, Haarlem.

Bedankt: H. Snel, J. Handgraaf, L. Brouwer.

Bedankt als donateur: J. Seyffert.

Adreswijzigingen: A. Paap, Binnenw. 20, Heemstede, tel. 29956; K. A. H. Gezel, Brahmsstraat 1, Nijmegen.

PERSONALIA

Wil en Han v. d. Putten stelden ons in kennis van de geboorte van hun zoon **Robbert**. En onwillekeurig vragen we ons af, of deze nieuwe wereldburger een nieuwe ster aan de sprintershemel van „HAARLEM” zal worden? Doch sprinter of geen sprinter in de toekomst, de gelukkige ouders zullen onze gelukwensen wel willen aanvaarden. Wil en Han, van harte!

G. SCHREUDER †

Op 55-jarige leeftijd overleed onverwacht de heer G. Schreuder. Met dit heengaan heeft de vereniging één van haar trouwste donateurs verloren. De ouderen van onze huidige wedstrijdploeg zullen zich ongetwijfeld nog herinneren, hoe de heer Schreuder in de jaren voor de oorlog steeds bereid was onze jongens in zijn auto naar Stadiontraining of wedstrijd mee te nemen en toen in de beginjaren van de oorlog reizen per auto niet meer mogelijk was, kon men niettemin de heer Schreuder op praktisch alle wedstrijden, waar „HAARLEM”-athleten startten, aantreffen. En juist in een periode, toen onze vereniging aan dergelijke figuren als de ontslapene dringend behoefte had, werd hij door een ernstige ziekte op het ziekbed geworpen en is het ook deze ziekte geweest, die hem thans, zij het nog onverwacht, van het leven afscheid heeft doen nemen.

Onze gedachten en deelneming gaan uit naar zijn vrouw en kinderen en we hopen, dat het feit, dat de nagedachtenis van hun man en vader bij onze vereniging in dankbare herinnering zal blijven voortleven, voor hen enigszins een troost moge zijn.

Ook de heer Schreuder heeft een zware strijd gestreden. Dat zijn as thans ruste in vrede.

D. Hagtingius.

Theun Stouten zegt:

MET GELD DOE JE WONDEREN

Maar tot die wonderen is de H.A.V. „HAARLEM” vooralsnog niet in staat. Ik meen, dat het genoegzaam bekend is, dat onze vereniging uitsluitend op de contributie der leden moet draaien. Wij zijn nu eenmaal nog niet in de gelegenheid in

Haarlem zelf een wedstrijd te organiseren, waarvan een eventuele recette geheel naar de clubkas zou vloeien. Derhalve is het zaak te zorgen, dat onze leden en donateurs hun contributie en donatie stipt op tijd voldoen. En daar mankeert nog wel het een en ander aan. Het is werkelijk te mal, dat de penningmeester de leden regelmatig moet „manen” hun contributie te betalen. De verenigingsdiscipline tot dit punt uit te breiden lijkt mij een zaak van eerste vereiste. Ik stel mij toch voor, dat wanneer begin Mei wordt aangekondigd, dat de eerste termijn der contributiebetaling ingaat, deze toch eind Juni volaan kan zijn.

En nu, mannen, de Daad, om de vereniging financieel veilig te stellen. Volledigheidshalve laat ik hier nog eens mijn adres volgen: Th. Sthouten, Weteringstraat 14, Haarlem. Het geld kan ook gestort worden bij de Middenstandsbank te Haarlem, gironummer 35555. Op het girostrookje vermeldt U dan wel: Ten behoeve van de H.A.V. „HAARLEM”.

Wil Lenselink:

Eén van de dingen, die me het meest trof in de laatste „HAARLEM”-brief, was het bericht, dat v. d. Mey is overleden. Een man als hij is geweest, komt zelden voor, niet alleen als voorzitter, maar ook als mens. Iemand met dergelijke gaven is behalve een lichtend voorbeeld voor elk atleet ook een stimulans voor het maatschappelijk leven.

Nieuws uit Makassar heb ik feitelijk niet veel. Het enige, wat me bijgebleven is, zijn de atletiekwedstrijden op eerste Pinksterdag. De organisatie was vrij behoorlijk, het terrein slecht. Een voetbalveld, waar een baan om getrokken was van ongeveer 300 m; hoog gras en vele bulten en builen deden denken aan een weiland, doch de echte krijtlijnen gaven weer visioenen en herinneringen van het oude „HAARLEM”-veld. De strijd begon om zeven uur 's morgens, dat vanwege de „hette”, het weer was ideaal, het veld nat.

De series 100 yards werden gelopen op blote voeten en hadden een normaal verloop. Als nieuwigheid hadden we een „startgeweer” in plaats van een pistool, zodat een oorverdovende knal de deelnemers de eerste malen verschrikt deed blijven zitten, hetgeen de tijden niet ten goede kwam. Na de 100 yards kwam het kogelstoten en het speerwerpen aan de beurt. Enige krachtpatsers traden in de ring en concurreerden op de 10 m grens. Bij het speerwerpen waren de speren niet allemaal even lang, het gras nog steeds nat en spikes onbekend. De speer werd ongeveer 10 m voor de streep losgelaten, waarna je gezellig doorglibberde en moeite had om niet uitgeschakeld te worden. De lange- en middenafstand zijn niet erg populair hier en worden weinig beoefend. De 400 m werd in series gelopen. Degene, die de beste tijd maakte, werd winnaar. Onze bruine broeders begonnen de eerste 100 m als sneltreinen, daarna keken ze voortdurend om, want ze voelden èn hun krachten èn hun snelheid verminderen, zodat ze na 200 m voortkropen. Dan kwam echter de morele steun. De aanhangers van de favoriet hieven een krijgsgehuil aan en naar gelang ze kwamen van Rantepao of Pare-Pare werd deze kreet zolang herhaald, totdat de looper weer een beetje op toeren liep. Het gebeurde ook wel, dat de winnaar zo'n voorsprong had, dat hij de tijd uit het oog verloor en voor de tribune lachend met zijn armen naar zijn makkers liep te zwaaien om daarna als een hert op de eindstreep toe te snellen. Het ver- en hoogspringen zijn zeer geliefd. Toeschouwers en deelnemers staan allen om de springbak en er worden wonderlijke prestaties geleverd. Knaapjes, die een lengte hebben van nauwelijks 1.65 m, springen 1.75 m hoog en springen ver met een dergelijke natuurlijke aanleg, dat je met open mond staat te kijken. Het enige middenafstandnummer was de 1500 m. De deelname was zeer groot, zodat in twee series gelopen moest worden. In de eerste serie was de jury het oneens over het aantal ronden, dat gelopen was en uit de tijd was het niet op te maken. Volgens mij werd er over de 1200 m 5 min. 6 sec. gelopen. De 4 × 100 m was een zeer spannend nummer met slechte wissels. Op athletiekgebied, vooral met intensieve training, zou hier veel te bereiken zijn, maar de zorgvuldige voor-

bereiding en vooral de specialisatie is hier onbekend.

Jongens, allemaal hartelijk gegroet en „tot schrijf” maar weer.

HERNIEUWDE HAARLEM- ZEGE IN DE TRIALMEET TEGEN V. & L. EN HELLAS

Deze op 15 Juni gehouden clubontmoeting, die ter elfder ure nog door ons op de D.E.M.-sintelbaan georganiseerd moest worden, heeft dus opnieuw een Haarlemse overwinning opgeleverd. Hoewel de puntenvoorsprong ditmaal niet zo groot was als vorig jaar, daar vooral V. & L. geducht in sterkte bleek toegenomen, mogen we toch wel uit het verloop concluderen, dat het geen zwaar bevochte overwinning is geworden. Ook ondanks het feit, dat de Hagensers hun beste sprinter Jan Kleyn thuis hadden gelaten, geloven wij niet, dat de rood-zwarte ster ook maar even een bedreiging voor ons geweest zou zijn. Staven wij deze bewering met enige sprekende cijfers: Van de 25 nummers wonnen wij er 16, terwijl daarnaast nog 11 tweede plaatsen behaald werden. Jammer was het, dat twee belangrijke voorwaarden voor het leveren van behoorlijke prestaties op deze dag ontbraken, n.l. gunstig weer en een dito baanoppervlak. Niettemin was op menig nummer de „slag om de punten” hevig en viel de beslissing vaak pas in de laatste meters voor de eindstreep. Het verloop van het programma was als volgt:

3000 m. Dick Jordens en Bas Fennis nestelden zich dadelijk aan kop en smoorden iedere uitlooppoging van de V. & L.-er Jaspers in de kiem. Na de bel nam Bas met een verrassende tussensprint een kleine voorsprong op Dick, die echter in de laatste 200 m toch nog iets meer in reserve bleek te hebben en in 9.43 als eerste over de eindstreep ging. De tijd van Bas, 9.46.2,

is zijn beste persoonlijke prestatie op dit nummer en hem komt de eer toe de „maker" van deze race te zijn.

400 m A. en B. Mahieu (V. & L.) startte niet op dit nummer en Cor Dekker had thans geen moeite in 54.- te winnen. De strijd om de 2e plaats was heviger en het was tenslotte Theo Wernik, die Louwerens (V. & L.) op de eindstreep naar de 3e plaats verwees. Voor beiden werd 55.6 genoteerd.

400 m C. Verhulstdonk (V. & L.) won dit nummer, terwijl Emile Bleyswijk na een zeer spannend duel met de V. & L.-er Witkamp op de 2e plaats beslag legde in 58.2. Jan Hermans werd 4e in 60.9.

400 m D. Herman Scholten en Blok zorgden hier voor een dubbele „HAARLEM"-overwinning in resp. 59.- en 61. Van de laatste hadden wij wel iets meer verwacht.

100 m A-B. Door het ontbreken van Kleyn en onze Arie Schaap was thans de HELLAS-man Wellerdieck de snelste in 11.8. Co Wullems en Henk Schreuder streden fel om de 2e plaats. De jury zag Co als no. 2 over de finish schieten, hetgeen o.i. niet juist was. Dat Henk echter achter de V. & L.-er Koomen als no. 4 geklasseerd werd, was een ernstige vergissing. Tijd Schreuder 12.-.

100 m C. Han v. d. Putten was hier onze enige vertegenwoordiger en hij deed volkomen zijn plicht door de eerste plaats te bezetten in 12.4.

100 m D. Rustig lopend als gold het een climaxloop, bezette Piet Haringhuizen de 2e plaats in 12.8, terwijl Heyne het tot de 4e plaats bracht in 13.8.

800 m. Wim v. Gog gaf Mahieu op dit nummer geen schijn van kans en hij won onbedreigd in 2.5.6. Harry Wernik werd 3e in de matige tijd van 2.11.5. We zagen hem een 500 m in de tweede baan lopen. Tegen deze grondregel der tactiek mag een A-klasser niet zondigen, Harry!

1500 m. Hier was het Jan Koopman, die van zijn tegenstanders geen bedreiging te duchten had en won zoals hij wilde in 4.23.3. Ook Wim v. Deursen liep een goede race, maar had in de laatste ronde niet genoeg „stoom" over om zijn tweede plaats met succes te verdedigen. Tijd Wim 4.32.3.

Hoogspringen. Hier zagen we iemand het oude gezegde „Oude liefde roest niet" waar maken. „Nees" v. d. Klinkenberg. Ofschoon het ditmaal bij 1.55 m bleef, zullen we Nees' lange benen spoedig weer in hogere sferen zien. Piet Haringhuizen

werd 2e met 1.60 m.

Verspringen. De slechte aanloop met wind pal tegen beïnvloedde de prestaties zeer ongunstig. Vergeleken met de 6.04 van de crack Wellerdieck is de 5.63 m van Henk Willems, waarmede hij 2e werd, dus nog niet zo gek.

Polsstokhoog. Ook hier aanloopmisère. De 3.40 m van Cor Lamoree was echter voldoende voor de eerste plaats.

Kogel. Van de springbak naar de werpring, „il n'y a qu'un pas", dacht Cor Lamoree blijkbaar, toen hij op dit nummer voor Henk Klufft inviel. De 4e plaats met 11.44 m was het resultaat. Arie Mulder werd 5e met 10.42 m.

Discus. Op dit nummer behaalden wij het minst aantal punten, daar Arie Mulder, als enige „HAARLEM"-deelnemer, met 32.63 m ver onder zijn kunnen bleef.

Speerwerpen: Ook hier waren wij zwak vertegenwoordigd en moesten Theo Wernik en Jan Lejeune, welke laatste voor Bep Ebskamp inviel, met de 5e en 6e plaats genoegen nemen. Prestaties resp. 41.51 m en 37.79 m, hetgeen van de junior Lejeune niettemin niet kwaad is.

4 × 100 m A-B. Het was voornamelijk aan het vlotte wisselen te danken, dat het viertal Han v. d. Putten-Co Wullems-Henk Schreuder en Arie Schaap de overwinning wisten te behalen. Tijd 46.7.

4 × 100 m C-D. Precies andersom. Door slecht wisselen ging de 1e plaats verloren. Tijd 50.3. De ploeg bestond uit P. Heyne-Blok-Lamoree-G. Scholten.

3 × 1000 m. Ondanks het feit, dat Co Hessels aanvankelijk een flinke voorsprong nam, kon hij niet verhinderen, dat hij kort voor het eerste wisselpunt door de V. & L.-loper werd gepasseerd. Het was Jan Hermans, die, uitgekookt als altijd, de enige meters achterstand in een flinke voorsprong wist om te zetten, die Henk Geusebroek aanvankelijk wel wist te behouden, doch door de sterke eindspurt van V. & L. kwam onze overwinning toch nog in gevaar. Met een uiterste krachtsinspanning ging onze man toch nog als eerste over de eindstreep. Tijd 8.59.3.

Zweedse estafette. Een behoorlijke 400 m van Wim v. Gog, die slechts met enkele meters achterstand op Mahieu wisselde, een uitstekende 300 m van Cor Dekker, waardoor de achterstand aanmerkelijk werd verkleind, prima werk van Co Wullems op de 200 m, die zijn ploeg een voorsprong gaf en Henk Schreuder had geen

moeite als no. 1 de eindstreep te passeren. Tijd 2.12.1.

JUNIORES.

100 m. Dick Sloos was hier heer en meester. Hij won in 12 sec. Cor Jaspers veraste wederom door de derde plaats te bezetten in 12.7.

300 m. Ernst Scholten en Leen Brijs hadden het op dit nummer niet zwaar en bezetten met resp. 41.8 en 41.9 de eerste 2 plaatsen.

800 m. Opnieuw een goede race van Ab de Vries. Weliswaar werd zijn voorsprong van 10 m, die hij met een tussensprint had genomen, op de laatste 100 m door Moorselaar (HELLAS) geheel ingelopen, maar Ab wierp zich juist iets eerder over de eindstreep. Tijd 2.15.6. Marius Schutte stelde ook thans weer wat teleur. Hij werd 3e in 2.17.3.

Verspringen. Een 1e plaats van Dick Sloos met 5.87 m, hetgeen een nieuw clubrecord betekent. Jan ten Wolde bezette met 5.36 m de 3e plaats.

Kogel. Jan Lejeune was hier een klasse apart. Hij stootte 13.85 m. Ook Gerrit Scholten deed goed werk door met 10.09 m de tweede plaats in te nemen.

4 × 100 m. Dick Sloos-Jan Lejeune-Gerrit Scholten en Leen Brijs wonnen onbedreigd in 48.4, waarmede het toen nog bestaande clubrecord werd geëgaliseerd. Enkele wissels waren „kiele kiele“.

Tot slot nog een woord over de organisatie. Ondanks een bedroevend geringe medewerking van HELLAS en V. & L. — de laatste vereniging kwam n.b. op de wedstrijddag nog met een wijziging in het chronologisch overzicht op de proppen — verliep de afwerking van het programma zonder stagnaties, zodat we met voldoening op deze eerste na-oorlogse thuiswedstrijd kunnen terugzien. Een woord van hartelijke dank aan allen en speciaal de Beverwijkers, die met Bram v. d. Booren en Henk Kluit aan het hoofd, tot het welslagen van deze wedstrijd hebben meege- werkt, is hier dan ook wel op zijn plaats.

Gévébé.

DE TRIALMEET

vanuit een andere hoek

Het klinkt U misschien wat vreemd in de oren, maar hebt U wel eens een wedstrijd **gezien zonder hem te zien?**

Welnu, dat heb ik beleefd op die wonderige Zondag op het D.E.M.-terrein. Ik

was toen uitgenodigd om als jurylid zitting te nemen in het wedstrijdsecretariaat, te- samen met een aan U allen goed bekend clublid, die ik om moeilijkheden te vermijden Meyer zal noemen. Daar zaten we dan met ons goede(?) gedrag achter de schrijf- machine in een gezellig landhuisje. Rode geraniums, enige „clubs“ en een grote pot thee en daarbij ontpopte Meyer zich als een uitstekende moppenverteller. De nieuwste creaties uit de moppentrommel. Elke uitslag werd aan ons kantoortje be- zorgd, waarvoor de microfonist met zijn microfoon had postgevat. (Hiervan maakte Meyer een dankbaar gebruik om zijn mop- pen verder wereldkundig te maken.) Elke uitslag moest „door de machine“ en soms werkten wij als een radarinstrument alleen op het geluid (van de toeschouwers). Hup Jan; hou vasssst Dick, rang! Dat kostte bijna een toets. Een nieuwe uitslag. No. 1 een Haarlemmer. Tjonge, een behoorlijke tijd. Even de stand opmaken na zoveel nummers. „Haarlem“ aan de leiding. On- dertussen liggen er alweer enige nieuw binnengekomen uitslagen. Rikketikketak. Het gaat goed. Meyer ratelt door, zowel met zijn mond als op de machine. Ho, ver- keerd aangeslagen. Sufferd, schiet op, anders houden we het niet bij. Hè hè, alle nummers afgewerkt. Punten optellen. Einduitslag: 1 „Haarlem“, 182 punten, bons, bons, bons. Met het geluid van mo- kerslagen kwamen die cijfers op het pa- pier. Wedstrijd is afgelopen. Even orde op zaken stellen, schrijfmachines naar mon- teur gebracht ter revisie. Nu nog even vin- gers laten masseren en dan... enfin, dat doet er niet toe.

Door gebrek aan plaatsruimte moest dit artikel enigszins beknopt worden gehou- den (door red. nog meer bekort helaas!), doch we kunnen ieder clublid warm aan- bevelen bij voorkomende gevallen een dergelijke functie te aanvaarden. O. H.

ONZE ATHLETEN OP DE OLYMPISCHE DAG

Slechts twee „HAARLEM“-athleten wa- ren de eer waardig gekeurd om te mogen deelnemen aan de Olympische Dag. Het waren Wim v. Gog op de 800 m en Dick Sloos, die gekozen was in de Nederlandse jeugd ploeg, die in de 4 × 100 m estafette liep. Toen we de deelnemerslijst van de atleten eens bekeken, kregen we sterk

Van L 15
Hellas 60

de idee, dat er toch nog wel een paar jongens van ons hadden bijgekund. Waarom b.v. geen Dekker op de 400 m? En waarom Harry Wernik geen kans gegeven op de 800 of 1500 m? En waarom geen „HAARLEM“-ploeg op de 4×100 m estafette? De verschillende combinaties, waarmee dit laatste nummer moest worden aangevuld, waren volkomen ongeoeffend en dientengevolge waren de wissels vreselijk. Zou men werkelijk gaan denken, dat nu onze ere-voorzitter er niet meer is, er met „HAARLEM“ geen rekening meer behoeft te worden gehouden? Dat we afgedaald zijn tot een kleine vereniging uit de provincie? Groter fout zou men niet kunnen maken en dat zullen we over enkele jaren gaan bewijzen, als we met onze ploeg van „eigen kweek“ de kampioens-titel weer gaan heroveren.

Doch nu nog even iets over de prestaties van onze jongens. Wim liep een goede 800 m, hoewel hij bij de start niet goed uit de voeten kon. Bij het ingaan van de laatste ronde ging hij echter goed mee naar voren en hoewel ver achter op de Zweed Linden en De Ruyter, was hij op zijn beurt bij de finish weer vrij ver voor op no. 4, de D.O.S.er De Swart. Bij een iets grotere vechtlust had de laatste negen van zijn tijd, die 1.59.9 bedroeg, er zeer zeker af kunnen blijven. Dick Sloos liep als eerste man voor de Ned. jeugd ploeg een goede 100 m, wisselde ook behoorlijk met zijn tweede man, doch de laatste wissel, die volkomen mislukte, bedierf alles voor de jongens.

Voldaan over het gebodene, maar met een enigszins wrevelig gevoel in ons over de keuze van de atleten, gingen we om even half zes trachten ons in de tram te wringen. H.

REGIONALE WEDSTRIJDEN TE HOORN 29 JUNI

Cor Jaspers op het hoogspringen en de 4×100 m ploeg zorgen voor nieuwe junioren clubrecords

Hoogtepunten voor ons op de door „Marathon“ te Hoorn goed georganiseerde wedstrijden waren ongetwijfeld de recordverbetering van Cor Jaspers op het hoogspringen junioren en de goede race van de estafetteploeg op de 4×100 m junioren, die eveneens een nieuw clubrecord opleverde. Cor Jaspers gaf bij het hoogspringen zijn tegenstanders een lesje in

techniek en won onbedreigd met een sprong van 1.55 m. Bij nameting bleek de juiste hoogte 1.54 m te zijn, waarmee het bestaande record met 1 cm verbeterd werd. Doch het staat m.i. nu reeds vast, dat het dit jaar niet bij die enkele cm zal blijven. Jan Lejeune won het verspringen met 5.95 m, waarmee hij slechts 6 cm onder het juist de vorige dag gevestigde clubrecord van Gerrit Scholten bleef. Jan nam ook — hoe kan het anders — het kogelstoten voor zijn rekening (13.88 m), doch in de serie 100 m hield hij zichzelf voor de gek en werd geheel onnodig uitgeschakeld. Beter deden Dick Sloos, Ernst en Gerrit Scholten het, door zich via serie en halve finale in de finale te plaatsen, waar zij zich echter door de sterk lopende Ooms van „Marathon“ lieten verrassen. De winnaar noteerde 11.4, Dick Sloos 11.6, Ernst Scholten 11.8 en Gerrit Scholten 11.9. Vooral het opgegeven tijdsverschil tussen nr. 1 en 2 leek mij rijkelijk groot. De nederlaag van Dick is enigszins verklaarbaar als men rekening houdt met zijn knieblesure, opgelopen tijdens het verspringen, waarmee ik echter niets te kort wil doen aan de fraaie overwinning van de Hoornse scholier, want je moet toch wel van goeden huize komen om Ernst en Gerrit Scholten te kunnen kloppen.

Uitstekende estafette.

Dit werd wel bewezen tijdens de 4×100 m estafette voor junioren, toen „Marathon“ er niet aan te pas kwam. Vooral Jan Lejeune en Ernst Scholten liepen hier een beste race en ondanks een zeer slechte baan en minder goede laatste wissel, ging de afstand in 47 rond. Het tweede clubrecord van de dag was een feit. De 800 m voor junioren was voor ons teleurstellend. Ab de Vries kwam bij de start dusdanig in het gedrang, dat hij een behoorlijke val maakte en met schaafwonden aan arm en schouder de strijd voortzette, waaraan hij vanzelfsprekend niet meer te pas kwam. Overigens een staaltje van doorzettingsvermogen! Onze tweede man Johan Verhorst kreeg last van een oude blessure en viel uit. Cor Jaspers finishte in de finale 80 m duidelijk als nr. 3, doch de jury-aankomst kon er niet uitkomen en plaatste hem niet. Voor Cor werd een tijd opgenomen van 10.1.

Eindelijk Wim van Deursen.

Bij de senioren leverde Wim v. Deursen

ongetwijfeld de beste prestatie. Eindelijk liep hij de 3000 m eens met een lange, soepele pas met gevolg, dat zijn tegenstanders er niet aan te pas kwamen en Wim onbedreigd winnaar werd. Zijn tijd, 9.37.8, was, de zeer slechte baan in aanmerking genomen, uitstekend. Theo Wernik, die de wegens familieomstandigheden niet aanwezige Henk Schreuder verving, kon zich zowel op de 100 m als op het verspringen niet plaatsen, hoewel zijn tijd, 11.8 op de 100 m, niet gek was. Henk Willems faalde min of meer bij het hoogspringen door niet hoger te komen dan 1.55 m. Eddy de Vries toonde op de 1500 m ditmaal eens zijn aanleg door de vijfde plaats te bezetten in 4.39.4, waarmee hij naar de C-klasse promoveert. Als hij nu maar kan doorzetten.

Het zeer lijvige programma, dat op een grasveldje aan het IJsselmeer, dat de wel wat wijdse titel van „Juliana Sportpark” droeg, werd afgewerkt, was prompt op tijd afgelopen en wat dit betreft kunnen diverse organiserende verenigingen een lesje in Hoorn gaan nemen.

H.

Sintelbaan Amsterdam
Junioren kampioen 4 x 100 m.

NEDERLANDSE ESTAFETTEN KAMPIOENSCHAPPEN 6 JULI

Een, twee, drie, vier, vijf, zes. Nee lezer, dit wordt geen rekensommetje, maar het zijn de resultaten, behaald door zeven „HAARLEM”-ploegen op de Nationale Estafette Kampioenschappen. Is er een duidelijker bewijs te leveren, dat we onze opmars naar de top begonnen zijn?

Laat ik beginnen met het grootste succes van de middag, de 4 x 100 m estafette junioren. Dick Sloos startte voor ons in de vijfde baan en het werd zijn beste 100 m, die hij tot nu toe dit seizoen heeft gelopen. Hij sprong als het ware op de D.O.S.-loper, die in de zesde baan liep en bij het eerste wisselpunt lagen we al duidelijk voor op onze Rotterdamse concurrenten. Toen leek een minder goede wissel tussen Dick en Leen Brijs alles te gaan bederven. Keihard weggaan, Leen. Heus, Dick haalt je wel, als hij op volle snelheid ligt. Het moet ongetwijfeld als een verdienste van Leen worden gerekend, dat hij de achterstand door de slechte wissel ontstaat, tegen D.O.S.' beste loper Gerstel zo minimaal wist te houden, dat Gerrit Schol-

ten in een werkelijk machtig gelopen 100 m — wat loopt die knaap toch goed in de bocht — met zeker een meter voorsprong aan Ernst Scholten kon overgeven. De laatste wissel van D.O.S. mislukte jammerlijk, doch m.i. was op dat moment de strijd voor de dappere Rotterdammers reeds verloren, want hun beste lopers hadden ze toen reeds ingezet en wij hadden Ernst Scholten op dat ogenblik nog in petto. Ernst liep in een „winning mood” en onder een daverende „HAARLEM”-yell was ons eerste estafette-kampioenschap sinds 1943 een feit. Tijd 46.4 sec. Nieuw clubrecord!

De tweede plaats werd bereikt door onze 4 x 1500 m ploeg. Ko Hessels liep als eerste man een prima race en gaf op de derde plaats lopend over aan Jan Koopman, die wat stug liep, en duidelijk de aardbeiencampagne nog in de benen had zitten. Niettemin wist hij onze ploeg op de derde plaats te handhaven en toen leek het even, dat Harry Wernik ons op het eerste plan zou brengen. Maar nee, voor een zware 1500 m bleek onze 800 m loper toch te ongetraind en na 1000 m viel hij sterk terug en kon slechts met een uiterste krachtsinspanning aan Wim van Gog overgeven, ver achter A.A.C., dat toen met Slijkhuis het kampioenschap reeds in de zak had en met een achterstand van 50 m op Swart van D.O.S. Doch weer zouden we D.O.S. achter ons laten, ditmaal dank zij een werkelijk prachtige 1500 m van Wim van Gog. Eerst in een hoog tempo op Swart af, toen hij hem bereikt had aanvankelijk achter hem blijven hangen, op het ogenblik, dat het tempo hem te machtig dreigde te worden, zelf de kop overnemen en zijn tegenstander zijn eigen tempo opleggen en in de laatste bocht op schitterende wijze de aanval van zijn tegenstander afslaan. Werkelijk een staaltje van tactiek om van te watertanden. Onze ploeg bezette de tweede plaats in 17.22.4 sec. Onze tweede ploeg, bestaande uit Jan Hermans, Henk Geusebroek, Wim van Deursen en Dick Jordens, bezette de zeer verdienstelijke zesde plaats uit het veld van 11 deelnemende ploegen. Vooral Henk Geusebroek liep goed en was ongetwijfeld de beste man van de tweede ploeg.

Dank zij het feit, dat A.A.C. op de 10 x 100 m gediskwalificeerd werd, bezetten wij op dit nummer, evenals het vorig jaar, de derde plaats in 1.53.7. De wisseltechniek

is nog voor veel verbetering vatbaar. De ploeg bestond uit Han v. d. Putten, Co Wullems, Henk Schreuder, Arie Schaap, Lamoree, Theo Wernik, Henk Willems, Emile Bleyswijk, Herman Scholten en Cor Dekker.

Een vierde plaats leverde de 4×100 m op. Een goede start van Han v. d. Putten, een behoorlijke maar toch geen overtuigende 100 m van Co Wullems, een uitstekende bocht van Henk Schreuder en we lagen op de derde plaats. Toen werd Arie Schaap bij het laatste wisselpunt, zij het onopzettelijk, zwaar gehinderd door de loper van A.V. '23 en we mochten nog heel blij zijn met de vierde plaats. Tijd 45.4. Een heftig protest van captain v. Duin had geen resultaat.

Op de 4×400 m was Emile Bleyswijk ditmaal een zwak punt, hetgeen jammer was, daar onze overige drie lopers zeer verdienstelijk werk deden. Van Theo Wernik en Henk Willems was het zelfs verrassend goed. Met beter wisselen had een vierde plaats zeer zeker in het bereik gelegen. Thans bereikte de ploeg, bestaande uit Theo Wernik, Henk Willems, Emile Bleyswijk en Cor Dekker de vijfde plaats in 3.36.8.

Het enige nummer, waarmee we niet in het stuk voorkwamen, was de 4×300 m, hetgeen echter met de door invallers zeer verzwakte ploeg niet zo verwonderlijk was. In de serie bezetten Marius Schutte, Ab de Vries, Hans v. d. Berg en Jan ten Wolde de vijfde plaats in 2.46.9, hetgeen nog niet eens zo kwaad was, maar toch niet voldoende bleek te zijn voor een finale-plaatsje. So Long.

KLINKENDE KLEINIGHEDEN

Op 22 Juni togen Cor Lamoree en Ouwerkerk zuidwaarts met een kleine groep Nederlandse atleten om in Antwerpen acte de présence te gaan geven. Ouwerkerk kon het echter wegens pasmoelijkheden niet verder dan Roosendaal brengen en Cor miste zijn masseur blijkbaar zo, dat hij het op 3.75 m welletjes vond, hetgeen niettemin voldoende bleek voor de eerste plaats.

Een week later vertrok wederom een ploeg Nederlandse atleten naar het Belgenland en wederom was de sinjorenstad het doel van de reis. Van de twee Haarlemmers, die de trip meemaakten, behaalde Lamoree een tweede plaats met een

sprong van 3.90 m en weer is de hoop bij ons ontwaakt, dat dan eindelijk dit jaar de 4 m grens door Cor overschreden zal worden. Wim v. Gog liep de 800 m voor de Nederlandse ploeg tijdens de Olympische estafette en maakte met een tussentijd van 1.59.8 een behoorlijk, zij het nog geen overtuigend buitenlands debuut.

Tijdens de schoolwedstrijden, die op Zaterdag 28 Juni op het terrein aan de Kleverlaan werden gehouden, heeft Gerrit Scholten een wel buitengewoon verrassende prestatie geleverd. Bij het verspringen bereikte hij een afstand van 6.01 m, waarmede hij het pas veertien dagen oude clubrecord van Dick Sloos, dat op 5.87 m stond, aanmerkelijk verbeterde. Ook al nemen wij in aanmerking, dat de prestatie werd geleverd onder werkelijk ideale weersomstandigheden en broer Herman blijkbaar op de hoogte was van de recordpoging en de bak prima in orde had gemaakt, het blijft niettemin een sprong, waar perspectief in zit, zeer veel perspectief zelfs. Gerrit, ook vanaf deze plaats van harte gelukkigwens.

„HAARLEM"-ERS IN DE PURMER

Aan het athletiekgedeelte, dat op 24 Juni gedurende de Purmerendse Sportweek verwerkt werd, namen ook enkele Haarlemmers deel. Plaatsgebrek dwingt ons het verslag hierover zeer kort te houden. Co Wullems won onbedreigd de 100 m in de voor deze oneffen grasbaan prima tijd van 11.5 sec. Henk Schreuder bezette hier de 3e plaats in 11.9. Theo Wernik gaf de A-klasser Koel goed partij en nam op de 400 m de 2e plaats voor zijn rekening in 54.9. Emile Bleyswijk deed in de andere serie niet voor hem onder en ging in 56. als eerste over de eindstreep. Op de 800 m kreeg Wim van Gog een onverwachte felle strijd te leveren tegen de „Meteoor"-loper Koel. Wim, die buiten mededinging meeliep, bleek in de eindspurt echter toch iets sterker. Tijd 2 min. 4.1 sec. Harry Wernik was met 2.5.8 een zekere 3e, terwijl Jan Hermans ons met zijn 4de plaats in 2.6.4 aangenaam verraste. Tenslotte gaven Cor Lamoré en zijn talentvolle leerling Mart Swart een voor het vrij talrijke publiek zeer aantrekkelijke polhsoog-demonstratie ten beste, waarbij Cor 3.73½ m en Mart op fraaie wijze de 3.38 m passeerde.

G. v. B.